

SLOVENSKI NAROD.

Izhaaja vsak dan popoldne, izvenredno nedelje in praznike.

Inserat: Prostor 1 m/m x 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupčijski in uradni oglasi 1 m/m x 2 m, notice, poslano, preklic, izjave in reklame 1 m/m x 3 m, Poroke, zaroke 80 K. Zentne ponudbe, vsaka beseda K 2. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravišništvo „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaflcova ulica št. 5, pritlično. — Telefon št. 304.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

V Jugoslaviji:	V inozemstvu:
celoletno naprej plačan K 300—	celoletno K 420—
polletno „ 150—	polletno „ 210—
3 mesečno „ 75—	3 mesečno „ 105—
1 „ 25—	1 „ 35—

„Pri morebitnem povišanju se tina daljša naročnina doplačati.“
Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno po nakaznici.
Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflcova ulica št. 5, I. nadstropje.

Telefon št. 34.

Dopiske sprejema le podpisane in zadostno frankovane.
Rokopisov ne vrača.

samezna številka velja 120 K
Poština plačana v gotovini.

Božo Lovrič, Praga:

Ne pretiravajmo!

Obisk Aleksandra Stamboliškega so v Pragi pričakovali z velikim zanimanjem. Čehi so mu šli na roko kakor vsakemu inozemskemu gostu. Beneš ni prisostvoval njegovemu prihodu, ko pa se je vrnil v Prago in se razgovorjal s Stamboliškim, mu ni v glavnem ničesar obljubil. Beneš in Masaryk želita, da se pomirijo Srbi in Bolgari, toda o načinu pomirjenja ima odločiti Beograd in ne Praga. Ko je Stamboliški uvidel, da ne bo prišlo do končne obljube, se je obrnil na češko poljedelsko stranko in prosil svoje somišljenike, naj oni s pomočjo diktature požurijo rešitev tega vprašanja. Agrarci so ga povabili na deželo, kjer mu niso priredili samo slajnih sprejemov, ampak so ga počastili tudi s slajnimi pojedina. Bilo je veselo, kadar pa je bilo treba. Da bo pa slava tim popolnejša, so se spustili na koncu v prazne govore in razgovore s trditvami, da bo agr. stranka rešila tako Češko kakor Bolgarijo, a potem bi bilo lahko pregovoriti Jugoslavijo, da stopi tudi ona v njihovo kolo. Tudi ob tej priliki se je moglo slišati ali med vrsticami čitati, da so Jugoslovenci Čehom ljubši od Bolgarov in od ostalih narodov. To je treba, da se še enkrat poudari, ker najpreprostejše ideje in najjasnejše misli ne osvaja narodov na juriš, ampak počasi, od dneva za dnevom, dokler končno ne preidejo v njihov mozeg in kri. Ideja ravnopravnosti je jasna, jasnejša ne bi mogla biti. In vendar je bilo treba mnogo prevratov, da si jo je ljudstvo vsaj deloma prisvojilo. Tako je z vsako idejo v političnem in umetniškem življenju, ker tudi ideja kakor vsako živo bitje, potrebuje spočetka, rojstva, rasti in končnega razvika. Tako je tudi z idejo zveze med Jugoslavijo in Češko. To je treba dnevno poudarjati, da se ji privadi tudi uho. Utelesila se bo še le, ko jo bomo čutili in dihalo kakor zrak. Še

vedno se dobijo maloverneži, ki ne verujejo v iskrenost na tej ali na drugi strani. V tem pogledu je več krivde pri nas, kakor pa pri Čehih. Preveč smo občutljivi, in tega je kriva najbrž naša otroška iskrenost. Občutljivost je kriva, da se pogosto brez posebnega razloga čutimo užaljeni, a to je zlo v političnem življenju. Ako slišimo zaica, že mislimo, da je tolpa volkov. Tako je bilo tudi z ministrskim predsednikom Stamboliškim. Jugoslovenci v Pragi niso bili zadovoljni z njegovim prihodom. Njim bi bilo všeč, da bi Čehi Stamboliškega enostavno vrgli na cesto. Ne bom preiskoval, ali je to upravičena ali neupravičena želja, toda jasno je, da morajo službeni politiki države občevati tudi z neprilateljskimi predstavniki kateregakoli naroda. To je slučaj, ko iskrenost ni daleč od neumnosti. Brez kompromisov v tem pogledu bi ne bilo mogoče niti vsakdanje, kaj še le diplomatsko občevanje. In hvala bogu, da je tako, ker bi drugače imeli sodniki polno dela, narodi bi pa živeli v neoprestani vojni. Tu so forme, mete in kalupi, ki nas opozarjajo, da tudi v najiskrenejšem razgovoru ni mogoča brezogledna iskrenost. Taka iskrenost žali in je negacija vsake, tudi najbolj preproste družabnosti. Vse se lahko reče, samo je treba naiti primerno formo. Sicer na je to med omikanimi ljudmi samo po sebi razumljivo. Celo napram nasprotniku, ako si inteligenten in dobro vzgojen človek, boš prilajnejši kakor pa napram prijatelju.

O tem razpravljati, je popolnoma odveč, to mora vsak posameznik občutiti. Zato ne ne čudimo Čehom, če so tudi z našimi nasprotniki prilajni. To je takt, in končno je treba poudariti, da morajo tudi oni živeti. Živeti pa se pravi, biti pripravljen na kompromis. Takšno je življenje. Protiviti se temu, pa je znak iskrenosti ali velike naivnosti.

in brezupom v bodočnost. Je pa še druga plat tega pojma, žalostnejša in splošnega pomena. Gre namreč za tankajšno ljudstvo, za narod! Ponovno smo svarili našo inteligenco, naj ne zapuša lahkomiselno svojih postojank onstran meje, ker bode sicer ljudstvo, samo sebi prepuščeno, v kratkem podleglo raznarodovalnim uplivom. Kje naj vzame narod moralno odporno moč, ako mu daleje voditelji zgled malodušnosti! Kakor nam je znano, teh notarjev nihče ne preganja, zapustiti hočejo svoja mesta zgolj radi tega, ker se boje, da se bodo morali sčasoma, v zadostnem roku, privčiti italijanskega jezika. Gotovo ni komedono, toda pomislijo naj, da prepuščajo svoja varna in važna mesta, ker notar je po svojem poklicu nekaj pravi učitelj in svetovalec naroda, posebno na deželi, tuju, ki jim bo brez dvoma sledil in pridobil ljudstvo na svojo

stran. Žalostno je, da znamo biti v nepravem času precej junaki in glasni, ko pa gre za res, pa vržemo puško in bežimo! Ali ni to naša tragedija, ki jo dan na dan doživljamo?! Dasi so vsi ti notarji tja pristojni in tam doma ter jih ne more nobeden izgnati in jih tudi ne izganja, dasi imajo vse tam, rod in imetje, pa zapuščajo ljudstvo samo! Ali ni to žalostno poglavje naše zgodovine? Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti še na predrznost, proti kateri najodločneje protestiramo. Kakor smo izvedeli, hoče po vsej sili v Jugoslavijo, kakor bi naj bila Jugoslavija pribežališče grešnikov, tudi neki notar, ki je bil prešel svoj čas v sovražni tabor in ki je nemškega čustvovanja in mišljenja. Takšen poskus se mora a limine odbiti! Ali ni bila naša vlada že itak preveč ponostiliva, ko je nastavila v Sloveniji dva nemška notarija?

Ušiva ureča M. Gorkega.

Wells, sloviti angleški pisatelj, je bil na povabilo Maksima Gorkega minolo jesen v Petrogradu in Moskvi — vsega skupaj 16 dni. Wells ne zna ruski, ni bil poprej še nikoli na Ruskem ter mu je bilo zatorej vse, kar je videl in slišal, čisto novo in nerazumljivo. Spremljal pa ga je sin, ki je premagal vsaj začetke rusčine. Gorkij jima je dovolil, da sta se svobodno shajala z Rusi raznega političnega mišljenja, zlasti pa z umetniškimi, literarnimi in znanstvenimi svetom, tako da sta si lahko ustvarila sodbo o tem, kako se v Rusiji živi, kako se je obnesla boljševiška vlada in kakšno je njeno razmerje do državljanov.

Vse je pričakovalo Wellsove kritike: ti so se radovali, da obsodi boljševiški komunizem, oni so pričakovali, da ga pohvali ali vsaj opraviči. In res, Wells piše, piše ter priobčuje svoje ruske vtiske, toda na razočaranje obeh strank. Vidi se, da Wells nima niti polima o temeljnih elementih ruskega življenja in bitja, da mu je vse tuje in je zato večkrat naiven, smešen ali naravnost bedast v svojih sodbah. Wells je napisal tudi nekaj iskreno kritičnih besed ter je izrazil sočutno obžalovanje nad marsičem, kar je videl in slišal v boljševiški Rusiji: toda vobče pobija njegova izjava in vsa zagrančni ruski tisk. Odlični ruski publicisti, pisatel-

ji in politiki v Parizu, Londonu in Berlinu polemizirajo z Wellsom ter mu fino in grobo dokazujejo, da je nevednež ali najvnež ali zaslepljenec.

Wells trdi, da »bo obnovev civilizacije na Ruskem možna edinole s pomočjo in ob sodelovanju sovjetske vlade,« da je »ruska komunistovska stranka edina dobra organizacija, ki ve kaj hoče ter je zato umestna. Treba je le pustiti ji dovolj časa, da vnelje red in privede državo do novega razvoja. Ruska masa je namreč — piše Wells — v svoji ogromni večini nepismena, kmetska, groba, materialistična, brezbržna za politiko, praznoverna, a ne pobožna ter nima niti političnih idej in tudi nobene drugega socialnega stremljenja, kakor kar takoj zadovoljiti različne apetite. Niti v ruskem kmetstvu niti v ruskem pravoslavju ni tvorne sile — trdi Wells —: ruska inteligenca pa je zmes raznih kultur brez skupnih idej in ciljev. Inteligenca ne zna nič drugega nego organizovati se za vedno nove, brezupne avanture, pu-stolovščine ter brezkončno čenčati.

Tudi D. S. Merežkovskij, slavni ruski romanopisec, je odgovoril Wellsu v varšavski »Svobodi«. Zlasti zanimivo je, kar pravi glede Gorkega, glavnega Wellsovega inspiratorja:

»Domisljate si — piše Merežkovskij — da zadošča en sam pra-

vičnik, »da dobé odpuščanje milijoni grešnikov. In takega pravičnika vidiš v osebi Maksima Gorkega. Po vašem mnenju je Gorkij sposoben »spasiti« in »ohraniti« rusko kulturo pred boljševiškim barbarstvom. Trenotno sem tudi jaz mislil tako, a varal sem se podobno kakor vi. Ko na sem sam na sebi skušal, v čem je ta »obramba« s strani Gorkega, sem rajši utekel iz Rusije. Udal sem se rajši nevarnosti, da me ujamejo in ustrelje, kakor da bi bil »rešen« na tak način. Veste li, za kakšno ceno »rešuje« Gorkij? Za ceno podlosti, za ceno tega, da postane človek propalica... Ko sem bil tako slab in neumen, da sem mu pisal, da umiram od gladi, mi ni odgovoril. Toda nekemu svojemu slugi je naročil sporočiti mi, da mi vrže grizljavi kakor psu, da dobim krasnoarmejski pajok (nakaznico za živež v izmeri, ki jo dobivajo vojaki ruske rdeče armade). Ako sem hotel ostati živ, sem moral sprejeti tak pasji grizljaj od drugih boljševikov, od Gorkega pa ga nisem maral sprejeti. Gorkij se je obdal z družino prilžnikov in laskačev, a vse druge peha od sebe, jih pušča propadati, in ljudje res padajo v črno jamo od gladi in mraza. Ve, da so za kosček kruha ali za snopčič drv sposobni vsega in zato tudi uganja z njimi vse. Lenin je samoderžavec, Gorkij pa je njegov naduhovnik, Lenin ima vladno nad telesi, Gorkij nad dušami.

»Svetovna literatura«, založena po Gorkem, to krasno založniško podjetje, vas je tako navdušilo, da govorite o njem, kakor o bakli proročev, ki je doslej še ni bilo. Sam sem defal v tem založništvu in vem, da je le nesramna špekulacija. Glavni agent Gorkega, Grizelin, je nakupil za groše vso rusko literaturo, skrivaj, kakor odeduški kramar. Nekemu pisatelju je plačal namesto z denarjem z zmrzlimi krompirji. Vi ste navdušeni nad tem »Domom vede« in »Domom umetnosti«, ki ga je ustanovil Gorkij, mene pa je pa groza. Ta dva doma sta par bratskih grobov, v katerih ruski znanstveniki, umetniki, pesniki, pisatelji umirajo na enem koncu v počasnih agonijah. Lenše in boljše bi bilo zanje, če bi jih bili postili hipoma — postavili k zidu in postrelili.

Po vašem mnenju je Gorkij naš »dobrotnik«. Prepričan sem, ko jim snamejo vrv z vratu, da bodo proklinjali vsi njega in njegovo dobro-

Slovenski notarji v Julijski Benečiji.

(Iz pravniških krogov.)

Notarji iz ozemlja, ki je pripadlo Italiji po vrsti kompetirajo v Jugoslavijo. Žalosten je ta pojav, če se pomisli, da imamo pri nas že itak

preveč kvalificiranega notarskega naraščaja, ki čaka že preko 10 let na imenovanje in ki gleda sedaj vsled tega položaja še z večjim strahom

bilo zapisano »Portir.« V tretjem nadstropju, sem zvedel na svoje vprašanje.

Lezel sem torej navzgor po stopnicah, ki so bile strme in polževsko zavite, tako da sem se vključil svojim krepkim dvajsetletnim nogam inoral oprijemati držaja, postajalo je tem temnejše, čim višje sem lezel. V tretjem nadstropju sem se dotopal z rokami do vrat, kjer sem moral pozvoniti. Počakal sem, da pridem do sapa, našel sem končno vrvico, a potegniti sem moral ope-tovano, da se je končno oglasil zvonec.

»Kdo je?« je vprašal nekdo za vrati. Po glasu sem takoj spoznal paža.

»Jaz sem, Peter Clémenceau,« sem rekel: »sliko prinašam.«

»Oh, sama sem in oblačim se; počakajte malo.«

Slišal sem, da se nekdo odmika od vrat, kajti po tleh so klopotala šlape.

Počakal sem nekoliko, potem so se odprla vrata temne predsobe. Najprej sem videl samo dekliške obrise. Njen obraz je naličil silhueto, in glavico je obdajal vetlobni pram. Kakor svetniški sij so žareli zlati lasje, ki so bili od spanja še zmuršeni.

»Mama je odšla,« je menila, »toda stopite bližje: nisva mislili, da pridete že tako zgodaj.«

»Saj vas pač lahko posetim?« Vaša gospa mama je vendar tudi že odšla.

»Da, ampak po opravkih. Pojdite v salon!«

Šel sem za njo v »salon,« čegar stene so pokrivala sive, raztrgane in zakrpane tapete. Na široki steni je visel nad klavirjem, ki so ležale po njem razmetane note, portret inozemskega častnika z množimi redi na prsih. Omarica iz mahagonijevega lesa, rumena, volnenodamastna zofa, rdeč baršunast naslanjač, trije majavi stoli, ob oknu šivalna mizica z vezivom in stari bononieri, pred kaminom oguljena preproga, na kaminu pred slepm ogledalom kratka ura iz alabastra in dva posrebrna svečnika; te krasote in pa dva mala rožnata, oble-dela zastora so tvorili vso sobno opremo.

Povsod okoli so ležali posamezni kosi maskaradne obleke ki jih je bila utrujena deklica odložila v naglici. In sredi te ronotije je stala Iza, to se pravi: mladost, lepota, ljubkost, življenje!

Zavita je bila v dolgo višnjevo kašmirasto haljo, ki jo je na prsih

stiskala z levico, medtem ko jo je z desnico spredaj vedno dvigala, da ni stonala nanjo.

Bilo je jasno, da je imela spodaj samo košuljo in spodnje krilo, ki je vedno znova pogledalo na dan, dasi se je trudila, da bi ga skrla. Umetnost bi bila tu predvsem poizkušala izraziti mehke, fine valovite linije, ki so jih pod mehko tkanino povzročali gibi mehkega telesa.

Iza je bila v starosti, ko se nedolžnost in sramežljivost borita med seboj, a zmaga je še nedolžnost.

Hrepenenje, da bi videla svojo novo sliko, jej ni dopuščalo, da bi se dosti brigala za svoje oblačilo. Vzela je sliko iz ovoja, in pri tem sem videl njene rame in njeno nežno nedrje. Ko je z urno krenilo dvignila krilo, je izgubila brezupetnik, ki je vanj takoj zopet smuknila njena gola nožica kakor ptiček v gnezdo. Navetčana končno tega truda, je vzela šal ter si ga zavezala okoli bokov. Tako se jej ni bilo treba več ukvarjati s seboj.

Pokažite, pokažite!« je vzklikla in stopila k oknu.

Ko si je ogledala portret, je rekla: »Jako lepo; škoda, da spak. Tako mojih oči ni možno videti.«

Aleksander Dumas, sin: 11

Kiparjeva pravda.

Roman.
(Dalle.)

Paž je pogledal skozi okno ko-
žije in je rekel.

»Ne pozabite mojega portreta!«
Mati je zaklicala:
»Quai del l'Ecole št. 78!«
Tja se je odpeljal voz.

X.

Vrnil sem se z bala s Konstan-
tinom, ki sem šel z njim tudi tja; go-
voril sem samo o Izi in sem se ču-
dil, da ne deli z menoj mojega navdu-
šenja. Presojal jo je ostreje.

»Saj je še napol otrok! Menda
se vendar ne zaljubiš v takole pun-
čiko?«

»V otroka trinajstih let se ne za-
ljubim, ampak zdi se mi družestna.
Tako miho, malo bitje je!«
»Veš, kakšna se mi zdi,« je de-
jal, in njegova prispeboda je bila do-
cela pravilna, »kakor figura iz meis-
senskega porcelana. Vsak trenotek
se ti lahko razbije.«

In smeje je nadaljeval: »Nikak
posoben umotvor, bi rekel moj oče.
— Sicer pa, komu je neki podobna?«
je vprašal nepričakovano.

»Torej se zdi tudi tebi, da spo-
minja na nekoga?«

»Da, in sicer še prav zelo.«
»Povej mi vendar, na koga! Že
dve uri si zaman ubijam glavo.«

»Bil je najin šolski tovariš, ki si
mu pomogel do tako lepega spo-
mina.«

»Minati! Že res!« sem mu pri-
trjeval. »Dà, Minati je bil. Kako da
se nisem tega takoj domislil?«

»Če mu je duševno tako slična
kakor telesno, potem mora biti čud-
na dama. In pa mati! Ta ima pač vi-
harno življenje za seboj!«

Prekinil sem pogovor. Ni mi bi-
lo do matere, niti do hčere, ali nič
slabega nisem maral slišati o njima.

Spat nisem šel, marveč sem
senčil skico ter čakal časa, ko bo-
dem mogel iti na Quai d'Ecole. Ta-
instveno hrepenenje me je vleklo
k — otroku, ki ga včeraj še nisem
poznal, ki ostavi v par dneh Pariz
in ki ga ne srečam pač nikoli več v
življenju.

Tako se mi je mudilo, da se ni-
sem menil za nikake forme, nego
sem prestopil opoldne njen prag.

Hiša je bila videti ubožna, v
vsakem nadstropju po dve okni z
revnimi naoknicami in mahinimi ši-
pami, ki so se v solnce slepo svetli-
kale. Nad predelom ob stopnicah je

Mestni pogrebni zavod v Mariboru.

Tužnim srcem naznanjamo, da je naša preljuba hčerka in sestra

Ema Antonija Batič

učiteljica dekliške šole v Mariboru

danes ob 10. uri, previdena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice se vrši v sredo, dne 26. januarja 1921 ob 14 uri (2. uri pop.) iz hiše žalosti, Ob železnici št. 8, na cerkveno pokopališče v Pobrežju.

MARIBOR, 24. januarja 1921.

Anton in Jožica Batič, starši. — Rudolf in Anton, brata. Milka, Dragica in Slavica, sestre.

Brez posobnega obvestila.

Najina mamica oz. sestra in teta, gospa

Marija Kos roj. Šumi

vdova po pošinem kontrolorju

je 26. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice bode v četrtek, 27. t. m. ob 3. uri pop. iz hiše žalosti, Ciril-Metodova ul. 19.

LJUBLJANA, 26. prosinca 1921.

Josip Kos, kapet. avijant., Stanke Kos, koncept. uradnik drž. policije, sinova.

Venci se na željo pokojne hvaležno odklanjajo.

Zahvala.

Za vse dokaze blagodejnega sočutja med boleznijo in ob smrti našega nepozabnega

Marka Katič

zlasti pa za mnogobrojno spremstvo našega ljubljana na njegovi zadnji zemeljski poti, srčna hvala. Osebito pa se zahvaljujem g. okrajnemu glavarju g. Rihardu Korovec in g. dr. Lj. Stikeju ter ostalim Brežičanom za častno udeležbo, č. g. duhovnikom, za čustva polni poslovljni govor ob odprti grobnici, z pevcem za gniljivo žalostnko, prostovoljnemu gasilnemu društvu Veliki Obrež za številno udeležbo ter vsem domačim, vsake-mu posebej in vsem skupaj, tisočera hvala.

V Dobovi, dne 17. januarja 1921.

Začujoči ostali.

Vodovodne cevi

v premeru 1 cole in 1 1/4 cole oddajam v velikih in tudi najmanjših množinah po prev. nizkih cenah. I. Razberšek, Šmartno pri Lj. 359

Proti dobri nagradi

išče višji bančni uradnik boljšo in čisto sobo. Ponudbe pod „Čisto 535“ na upravo Slov. Naroda. 555

Išče se prevajalec

iz rusčine v srbsčino ali hrvaščino (za zgodovinske stvari). Naslov: Šentpetrška vojašnica, sodni oddelek, soba št. 62, od 9—11 in 3—5 ure. 608

Uješto nadložača (kurjač)

sa doljom praksom za Babcock-Wilcox kotve trazi za nastan za odmor. Tvorica tanina d. d. u Sisku. Ponude sa prepisima svjedodžba i naznakom uvjeta imaju se slati na upravo gornje tvornice. 576

Prodajo se

3 dvonadstropne hiše v mestu Mariboru v bližini velikega južnega kolodvora, vsaka s 6 stanovanji (Karlova št. 141, 187, 188). Naslov lastnika pove upravištvo Slovenskega Naroda in hišnik hiše št. 191. Lahko se kupi vsaka hiša posebej ali vse tri obenem. 491

Moderne oprave za kopalne

fajenčni klozeti, umivalniki, kopelne peči, emailirane lito banje. Točna dobava z izvoznico. Velika zaloga. LEOPOLD BLAU & Co., Ges. m. b. H. Wien, II., Aspernbrückeng. 5. Izvoz po vsem svetu. Telefon interurban 43551. 9818

Prevzel sem zastopstvo prvovrstnih tvornic:

nudim elektrotehnični material, betonsko železo, različen železni material in motorje. Zahtevajte ponudbe

Gjorgje Grujić

Beograd, Miletića ul. 15.

Prodajo se

še malo rabljene gramofonske plošče po 60 K komad. Vpraša se Hramovična cesta št. 10. Piller. 581

Specerilska oprava,

cela, še skoraj nova se takoj prodaja. Ceno pove J. Kolenc, Medvode. 586

Prodaja se ugodno

kompletna oprava, lepa, elegantna, nova, iz trdega lesa pri mlajaru Ivanu Andlovicu, Gosposvetska c. 13, Kolizej pri čie. 607

Prodaja se landauer

in brek z 12 sedeži. Naslov pove upravnistvo Slov. Naroda. 606

Bakren kotel

iz stare bakrovine, z vsebino 185 l, zelo dobro ohranjen, s cevmi in velikim klobukom na prodaj. Interesenti se naj obrnejo na naslov: „Hotel“ Sv. Trojica v Slov. gorah. 577

Nadgozdar se išče

nujno. Ponudbe pod „A. B. C. 552“ na upravo Slov. Naroda. 552

Dostojna stenografinja

ali stenograf se išče za tamniško mesto na deželi. Ponudbe pod „A. B. C. 551“ na upravo Slov. Naroda. 551

5000 kron nagrade

onemu, ki mi preskrbi stanovanje z 2—3 sobami v Ljubljani. Ponudbe pod „2—3 sobami 552“ na upravo Slov. Naroda. 562

Pozor, starinarji interesenti!

Vsakovrstno starinsko pohištvo, posode in obleke za narodno nošo se dobi pri A. Erast, Vir p. Stična, Dolensko. 560

Sprojemta se dva pisarniška praktikanca

Prednost imajo dijaki, ki so dosegli vsaj 8 razredov ljudske šole ali pa 2 razreda kake srednje šole. Lastnoročno pisane ponudbe pod „Pisarniški praktikant 458“ na upravo Slov. Naroda. 458

Službo išče

orožniški stražmojstr v roku, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pavi, zanesljiv v pisarniških poslih. Gre event. tudi kot skladiščnik. Ponudbe pod „Pisarniško delo 535“ na upravo Slov. Naroda. 535

Zdravilišče in sanatorij**Tobelbad**

(pri Gradcu)

naznanja s tem svojim cenj. gostom, da je p. jasnevalnica na Dunaju I., Lothringerstr. 3 opuščena in prelozeta na Dunaj (Wien) III., Schottgasse 9, Parterre links No 4, kjer se vsak dan od 3.—6. pop. dajo pojasnila o zdravilišču in sanatoriju Tobelbad. 587

A. Irad Scholl lastnik zdravilišča Tobelbad.

Nogavice

z znamko „ključ“ in brez nje pri Tvornici čarapa, Sarajevo. Zahtevajte cenik.

Par nogavic znamke „ključ“ traja kakor 4 pare drugih. 588

Št. 179.

Dražbeni oklic.

Dne 19. svečana 1921 ob pol 12. uri dopolne se vrši v mlina mesta Kočevje v Kočevju št. 93 prostovoljna dražba mlinske priprave, (5 mlinskih kamenov, obod itd.) s tem pogojem, da ima vsak ponudnik svoj največji ponudek takoj plačati.

Mestni občinski urad v Kočevju, dne 19. jan. 1921.

572

572

572

572

572

572

572

572

572

572

572

572

572

572

Rezanje dru z**motorno žago.**

L. Heršič, Ahacijeva cesta št. 10

(Tramvajska postaja: Sv. Petra cerkev)

Baterije

orima na deke o in na drobno priporočila

IGN. VOK, Ljubljana, Sočna ulica 7.

Pozor, trgovci s klobuki!

Vsakovrstne klobuke od 160 K naprej imam v veliki zalogi; tudi lepe volnene klobuke. Frano Cerar, tovarnar v Stobu, pošta Domžale. Tovarna je oddaljena 7 minut od postaje Domžale. Cene primerno nizke, postrežba točna.

Večje trgovsko podjetje v Ljubljani sprejme le popolnoma izvežbano

kontoristinja

zmožno slov. in nemške stenografije. Na začetnice se ne ozira. Nastop takoj. Vpraša se „Promet“ tehnič. industr. podj. Ljubljana, Gradišče št. 9. 564

Klavirji na obroke

in na posodo pianini, harmoniji, violae in vse orodje za godbo. Siro na dročeno in dečelo. Alfons Breznik, bivši učitelj Glasb. Matice Kongresar tig št. 15. pri mnski cerkvi. 8575

VINO

staro in novo priporočila po zmernih cenah v svoji zalogi trdva

Jernej Stelč v Sp. Šiški.

Pravo pšenično lenivo, kletj

v lističih (Blatt-Goldkleber), za čevljare proizvajal

„KRISTAL“

Tvornica kemičnih proizvodov

Zagreb, Gundulićeva ul. 5

Zahtevajte ponudbe

za 539

! kolesno avtomobilno in polno

pnevmatiko

na drobno — na debelo

Cene izredno ugodne!

I. GOREC

Liubljana, Gosposvetska c. 14.

Hitro in točno razpošiljanje.

Prodaja realitet na Stažerskem SNS.

Krasna trgovska hiša v Mariboru, manuf. in konfek., vel. promet, lepo stanovanje. Hotel in restavracija, 30 sob, velika hiša, velik inventar, priv. stanovanje v Celju. Mlin, žaga, preša za olje, stan. hiša, hiša za gostilno, poslopje, 5 oral zemlje, vodna in parna moč. Nov mlin, vodna moč 30 HP, moderna, na Kranjskem. Tovarna za kredo kaolin-triple, vodna sila in lepa vila, 8 sob, komfort, pohištvo, pri Celju. Graščina, mla in velika posestva, gostilne, trgovine, tovarne, hiše, vile posr. K. Breznik Celje, Dolgo polje 3. 572

Motor na sesalni plin „Antra“ madž. drž. žel. 32 HP off. kupljen 1. 1918

Motor na sesalni plin firme Langen & Wolf kompl. 30 HP off. K 180.000.

Lokomobila Schullerworth (Verbundmaschine) 25 HP z dvema cilindroma kompl. K 120.000

Motor na sirovo olje (Wolanka & Co. Bpesti) 24 HP kompl. K 125.000

Stroji so v najboljšem stanju, ter se morejo takoj staviti v pogoj. Resnim reflektantom priporočam, da se radi informacije pri meni zglase. Lekarna WACHA, Metlika.

Prispjeli „Kontinental“

pisalci strojevi sa latinicom ili cirilicom. Vrpce za sve pisace strojeve, karbonski papir i sav ostali pribor.

Ilica 25/I. Notter i drug, Zagreb. Tel. 9—27,

Vlastita mehanička radiona.

Izdelovalnica perila

izdeluje opremo za neveste in novorojenčke ter srajce za gospode po meri. — Priporočila se:

Albina Bogataj - Sitar,

Židovska ulica št. 1., II. nadst.

Vrlo važno za kućevlastnike i graditelje kuća!

Blagajne za uzidati. Prištednja na prostoru, sigurnost vatri i provali. — Blagajne u svim velicina na skladištu. Asbestni ormari za knjige, blagajne sa pultom

Opis na zahtjev badava

Ilica 25., I. Notter i drug - Zagreb, Telefon. 1-27

Medjunarodna špedicija

Emil Eichhorn

Brod na Savi, Bosanski Brod, Osijek I., Zagreb Frankopanska 9.

Spedicije svake vrsti, carinjenje, preseljenja u vlastitim pokritim kolima itd.

Brzojav: Eichhorn.

P. n. občinstvu se priporočila na novo ustanovljena tvrdka z mešanim blagom

Mihael Vintar

v Novem mestu.

Zmerne cene. Točna postrežba.

450 hl

izvrstnih vin

letnikov 1917, 1918 in 1919, belih in rdečih v jakosti od 8 do 13

stopinj takoj naprodaj pri znanem vinogradniku

E. Presečki, Samobor (Hrvatska).

Obrat motorjev z ogljem

Naprave za sesalni plin

od 5 do 40 HP točno dobavno.

Izpremenitev vseh obstoječih benzinovih motorjev od 5 HP naprej na

obrat z ogljem.

Največja tvornica motorjev v Avstriji

Osers & Baurer, A. G., Wien XX., Dresdnerstrasse 81-85.

Rudolf Pevec

trgovec v Mozirju,

je otvoril svojo podružnico v Beški, Srem, v bližini Beograda in Novega Sada ter bode v položaju najceneje in najkulantneje postreči vso Slovenijo s pšenico, koruzo, ječmenom, ovsem, vsakovrstno moko, slanino, mastjo, svinjama, vinom karlovaškim in banatskim, vse najceneje po dnevi ceni. Naročila naj se pošiljajo direktno na tvrdko Rudolf Pevec v Beški, Srem. Naslovi: Pevec, Beška, Srem.

Nakupoval bodem direktno od kmetov ter bodem mogel konkurirati z vsako drugo tvrdko. Obenem se bodo tamkaj prodajale deske, les in drogi. Slovencem se bodo brezplačno dajale eventuelne informacije. Za mnogobrojno naročilo se priporočila

Rudolf Pevec, prva slovenska

tvrdka v Sremu.